

Η « Αφθονία τῆς ἀρχαίας ΜΝΗΜΟΝΗΣ »
ἐστὶν ἡ Σόφωτος Μιχαηλίδης ἐστὶν ἡ
ἀφθονία τῆς ἀρχαίας ἀφθονίας ἀφθονίας
καὶ τῆς ἀφθονίας ἀφθονίας τῆς
ΜΝΗΜΟΝΗΣ.

Μὴ ὡς ἐστὶν ἡ ἀφθονία, τὴν ἀφθονία,
τὴν ἀφθονία τῆς ἀφθονίας καὶ τὴν ἀφθονία
τῆς ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας!

Ἡ ἀφθονία τῆς ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας.

Ὁ ἀφθονίας τῆς ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας
ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας ἀφθονίας

πα εἰς ἀναγνώσας οὐ κατέχευ ἴσως
καί-τὸς εἰς ἀποχία τῆς Ἀετορίας.

Ἡ ἀρχαία καὶ αἰ ἕως αἰ τῶν
εἰς τὴν ἀποχίαν τῆς ἀποχίας
θαύταυτος ἀποχίαν καὶ καδαν
εἰς ἀρχαίαν ἀποχίαν ἀποχίαν
ἀρχαία καὶ τῆς ἀποχίας ἀποχίας
καὶ ἀρχαία τῆς ἀποχίας ἀποχίας
οὐ εἰς ἀποχίαν ἀποχίας ἀποχίας
εἰς ἀποχίαν ἀποχίας ἀποχίας
καὶ ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας

ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας. Μικαυρία.

Μετὰ ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας
ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας ἀποχίας

αποδανίς τῆς οὐχέουσι ἀπορίας.

Συγγεγραμμένος ὁ Βαστατό τῶν
ἀπὸ ἀγγεαγία τῶν ἐφασκερῶν
αὐτῶν ἁβρίων, εὐχότας καὶ πελα-
γασσοῦς καὶ τῶν ἐκείνων γερῶ-
κα ὁ τῆς ἀπὸ τῆς βρομῆς ἰερ-
ωσῆς πῶ οὐκ καὶ τῶν ἐκείνων καὶ
πῶν γερῶν, ὅσους τῶν ἀφῆς, καὶ
ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐκείνων νοσῶν.

Handwritten signature

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΤΟΣ

4

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. II

1

Στο βιβλίο αυτό το καλοσημασμένο Ολυμπεσσόν της Κύπρου ^(που προτιμά σφαιρικά τη ελληνική μουσική αντίδοξα) συνθέτης και θεωρητικός Σοφίας Μιχαήλιδου μας κάνει να γνώσουμε και ν'αγαπήσουμε καλύτερα την Αρμονία. Διάβασα ολή ζωή μου και επίδοξα πολλά βιβλία διαφόρων σπουδαιών θεωρητικών για την αρμονία, μά το βιβλίο αυτό του κ. Σ. Μιχαήλιδου νομίζω πως είνε άνωτερο από δεδ πρωγή θηκάν λό θέμα αυτό. Έχει πρωταρ- χικό προτίρημα νά συμπυκνώνη το ιστορικό, το θεωρητικό και το τεχνικό πνεύμα της αρμονίας ανάμεσα στούς αίω νες, έχει 400 μονάχα σελίδου μά είνε γραμμένη μέ διαύγεια και μέθοδο. Τα καλοδιαλεγμένα μουσικά παράδειγματα των κλασσικών και πρώτα ιδιαίτερα των συγχρόνων συνθετών, μά δείχνουν την αξιόλογη εμπειρμονική και αισθητική κατάρτη του συγγραφέα. Το βιβλίο αυτό θα προσεύχεται όσο αγαπών πραγματικά τη μουσική μια σωστή ιδέα της αρμονίας και της εξέλιξη της. Το σπουδαίο έργον είνε πως θα ανοίξη τά μάτια των νέων σπουδαστών της αρμονίας για ν'αγαυτέψουν νέους ορίθοντες, κι αφού νά μαντέψουν νέους αρμονι- κούς συνδυασμούς και χρώματα. Έχω την ταπεινή γνώμη πως η αρμονία, η αίω νια αρμονία είνε μια τέχνη ελεύθερη και πως δύ πρέπει νά μένει διαρκώς αλυσοδεμένη στούς σχολαδικούς κανόνες και τις συνταγές των διαφόρων γραμμα- -το διδασκάλων της μουσικής. Την εξέλιξη την πρόοδο και τόν πλούτο των

τῶν κομμάτων

αρμονικῶν συνδιασπῶν διὰ τὸν μαζ τὸν ἔδωσαν
οἱ διάφοροι συντηρητικοὶ θεωρητικοί, ἀλλὰ οἱ
ἐμπνευσμένοι συνθέτες ποὺ ξέρουν νὰ ἀκούγε
τὸ ρυθμὸ τῆς ~~ἐπιπέδου~~ σύγχρονης ζωῆς
στὰ χλωπῆματα τῆς καρδίᾳ τῶν λαῶν.

Μάρια Βάρβογλη

8. Αυγῆστου 1999.